



## על הספר: משפחה: שני רומאנים קצרים

מחברים: מחבר/ת: גינצבורג, נטליה
סימן מדף: גין
מספר מיון: ס
משפט אחריות: נטליה גינצבורג ; מתרגם: מירון רפופורט ; עורך: מנחם פרי
כותר נוסף: <b>Famiglia</b>
מדיה: ספרים
סוג: ספרות יפה
ז'אנר: נובלות
קהל היעד: מבוגרים
עמודים: 127 עמודים
מוציאים לאור: ספרי סימן קריאה, הקיבוץ המאוחד
שנת הוצאה: <b>2024</b>
מס. המרכז לספריות וספרות: <b>24-2061</b>
שפה: עברית
תאריך קטלוג: <b>10/12/2025</b>
מילות מפתח: חתולים, רומא (עיר)

### תקציר:

"גבר ואשה הלכו, באחר־צהריים אחד, לראות סרט. היה יום ראשון והיה קיץ"..." "אשה שמעולם לא היו לה בעלי־חיים קיבלה במתנה חתול. הביאו לה אותו בתוך קופסת נעליים, עם חורים במכסה"..." כך, במשפטים פשוטים ועירומים, נפתחים משפחה - שני הרומאנים הקצרים של נטליה גינצבורג - הסופרת האירופית הכי מחשמלת במחצית השנייה של המאה ה־20 - והם הולכים ופורשים מרחב המאוכלס בצפיפות בתאים משפחתיים כושלים ומופרכים, שכמו קפאו לאחר מפולת או על סיף. הגבר והאשה שהלכו לראות סרט, עם ילדה וילד שנוולדו להם מבני־זוג אחרים, היו בצעירותם נאהבים, ונולדה להם בת. למה נפרדו איאז קשה להם לדעת. יחסיהם הקבועים או הארעיים עם בני־זוג אחרים הם ויתור קצוץ־כנפיים, ואילו יחסיהם־שלהם היום, הנטולים מתח ארוטי, הם אי של יציבות ותמיכה הדדית. כל אחד מהם הפך להיות החלק הכי מוצלח בחייו של האחר. כמו ברבות מיצירותיה של גינצבורג, גם כאן התאים הזוגיים מתאפיינים בתזמונים אנכרוניסטיים: לאחר פרידה מתנהגות הדמויות כאילו הן לא נפרדו, או שחייהן המשותפים מתנהלים כאילו טרם הוחלט עליהם, או מבלי שבניהזוג ידעו למה הם בכלל יחד, או כאילו הם כבר נפרדו; קשרים נמשכים אף שכבר עבר זמנם, או כמו טרם החלו. הרומאן הקצר השני - סיפור על התפוררותה של משפחה מורחבת המרוכזת בבית דירות ברומא - פונה ונאחז בהתמדה בתהפוכותיהם המשעשעות של חתולי הבית. אכן, הסיפורת של גינצבורג נוטה לגלוש, יחד עם התודעות של דמויותיה, אל פרטים שוליים, ההופכים בדיעבד למוקדים הרגשיים של הסיפור. במשפחה - שני הרומאנים שבספר זה עסוקות התודעות המרכזיות בשחזורו בזיכרון של עברן ובכתיבתו מחדש, תוך שקלול פרטיו. בתהליך זה דווקא הרגעים הכמו־זניחים סופחים לעצמם וצוברים בנאמנות את ליבת הסיפור. הזיכרון הורס ימים ומאורעות רבים, משליך אותם ממנו כדבר חסרת־ועלת, ומשמר במקרה, כעיקר, "דווקא ערמה של רשמים זעירים, מייסרים אך קלינים". וכך גם האשה שקיבלה במתנה חתול מוצאת את עצמה מהרהרת "איך מצטברים הימים והשנים גם על גופם של החתולים, כך שברגע שאנחנו רואים אותם



חולפים לרגלינו בדממה, חולף לרגלינו הזיכרון המעיק של כל הדברים שקרו לנו". -- מאתר ההוצאה.